

לאברם וגוו'. מניין קיה יוזען, שהרי לא כתווב פאן במו שנאמר באכימלך, שפטותך ועתה השב אשת האיש כי נבייא הוא וגוו', וכאן לא אמר לו דבר? אמר רבינו יצחק, הרי כתוב על דבר שרי אשת אברם. שכח קיוו אומרים לו: על דבר שרי אשת אברם. שהרי לא היה מדבר עמו כמו שמדבר עם אכימלך, אלא בדבר זה נתקbaar ולא יותר: בדבר המכה הזו היה על דבר שרי אשת אברם. ולא היה מדבר בהן עמו. אז [הא] ידוע שזו אשתו של אברם היא. מיד ויקרא פרעה לאברם ויאמר וגוו'.

ויצו עליו פרעה אנשיים. למה? כדי שלא יקרב אדם להם לברע להם. וישלחו אותו, לוייה עשו לו בכל ארץ מצרים. אמר לו מקדוש ברוך הוא: כי אתה תמיד לעשות לבניו, אתה תלווה אותם מארץ, שפטותם (שםות י) ויהי בשלוח פרעה את העם, שלוה אותם מפל הארץ.

אמר רבבי אבא, כל כי לא מה הנידמן לאברם ולמה הatzroch? אלא כדי לגדל את שם של אברם ושרה בעולם, שאפלו במצרים שם מכשפי העולם, ולא יכול היה אדם להנצל מהם, התגדל אברם והתעללה למעלה. זהו שפטותך וייעל אברם ממצרים. לאייה מקום? הנגבה ומה זה הוא ואשתו וכל אשר לו? אלא יהודיש שלא גלו ממנה דבר מאותן מנות שנותנו לו בשלול שהוא שחה לשלקה.

אמר רבבי שמואון, בא ראה, הפל היה סוד של חכמה, ורמזו פאן בתכמה ותקינות שלמתה שאברם ירד לעמך וידע אותך, ולא נרבק בהם, ושב לפניו התפתח בכם שבאשר הגיע לדרך היה לא אמר לך והוא גור, ובכח לא אמר לך מדי.

מן היה ידע, דהא לא כתיב הבא כמה דאתמר באכימלך דכתיב ועתה השב אשת האיש כי נבייא הוא וגוו', ובכח לא אמר לך מדי. אמר רבבי יצחק הא כתיב על דבר שרי אשת אברם. דהכי هو אמרי ליה, על דבר שרי אשת אברם. דהא לא היה ממיליל עמיה כמה דممיליל באכימלך, אלא במלה דא אתמר ולא יתר, מכתשא דא על דבר שרי אשת אברם היה, ולא היה מליל (א) עמיה, קדין ידע (הו) דהא אפתיה ד아버지ם היה, מיד ויקרא פרעה לאברם ויאמר וגוו'.

יציו עליו פרעה אנשיים. למה בגין דלא יקרב בר נש בהו לאבאשא לו. וישלחו אותו, לויה עבדו ליה בכל ארעה דמצרים. אמר ליה קדשא בריך הוא כי אתה זמין למעבד לבני אתה תזיף לון מארעך דכתיב, (שמות י) ויהי בשלה פרעה את העם דאויזיף לון מכל ארעה. אמר רבבי אבא כל כי למה אוזמן ליה לאברם ולמאי איזטראיך, אלא בגין לגדלא שמייה ד아버지ם ושרה בעלמא, (דף ע"א) דאפיקו במצרים דאנון חרש עלמא ולא היה יכול בר נש לאשתזיב מניהו. אטגadel אברם ואסתפלייך לעילא הרא הו דכתיב ויעל אברם ממצרים, لأن אחר הנגב. (ומאי הוא ואשתו וכל אשר לו, אלא לאודען ולא גלו מניה מרים מטהו דרכו ליה ביד לרחה לפלא).

אמר רבבי שמואון תא חי, פלא רזא דחכמתא ודרגין דלטפא דקא נחית אברם בחכמתא ודרגין דלטפא דקא נחית אברם לעומקיה דלהו ידע לו, ולא אטדפק בהו, ותב לקמי מרים. ולא אטפפא בהו כאדם רבונו, ולא התפתח בכם בכם שבאשר הגיע לדרך היה לא אמר לך מה פתוב? (בראשית) ויישת מן חיין וינשבר ולא התפתח פמו נח, שפआשר ירד והגיע לדרך היה מה פתוב?